

ΧΡΥΣΕΣ ΣΑΡΠΑΝΤΙΝΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ζούσε κάποτε ένα
τρισχαριτώμένο,
τετραπέρατο και
πεντάμορφο
κοριτσάκι, που το
λέγανε Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα είχε
μα γαγιά, ένα
αρκουδάκι, που το
λέγανε Χιονούρη και
ένα ασημόψαρο που
το λέγανε Χρυσούρη
και που τις απόκρες
γινότανε χρυσόψαρο.

-Τι θέλεις να ντυθείς
φέτος τις Απόκριες,
καλή μου Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα; Ρώτησε
ένα πρωί τη Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα η μαμά
της. Λουκάνικο,
σουρωτήρι ή μπαί
μπαούριο;
-Δε θέλω να ντυθώ
ούτε λουκάνικο, ούτε
σουρωτήρι, ούτε μπαί
μπαούριο. Θέλω να
ντυθώ πριγκίπισσα,
απάντησε η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα.

-Ετσι, όταν έφτασαν οι
Απόκριες, η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα φόρεσε ένα
φόρεμα πριγκίπισσας που
της αγόρασε η μαμά της.

Ήταν ένα φανταστικό,
ένα εξαισιο, ένα
καταπληκτικό φόρεμα
από μωβ μετάξι με
ασημένια κεντήδια,
φουσκωτά μανίκια,
διάδημα από
διαμαντένιες
δροσοσταλίδες, μακριά
γάντια με νεραϊδένιες
πούριες και σατέν
γοβάκια.

Πέρασε όμορφα εκείνες τις
απόκριες η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Πολύ όμορφα.
Πάρα πολύ όμορφα. Ήπιε
βυσσινάδα, πορτοκαλάδα,
μανταρινάδα και
χιονοπαγωνάδα, έφαγε
λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουσδάκια,
χόρεψε φριπ-φριοπ και σούπι-
σούπι, γέλιασε με την καρδιά
της κι όπου πήγαινε όλοι την
καμαρώνανε και λέγανε:
-Κοίτατε την καλέ!
Κοιτάτε την! Σαν αληθινή
πριγκιποπούλα είναι!

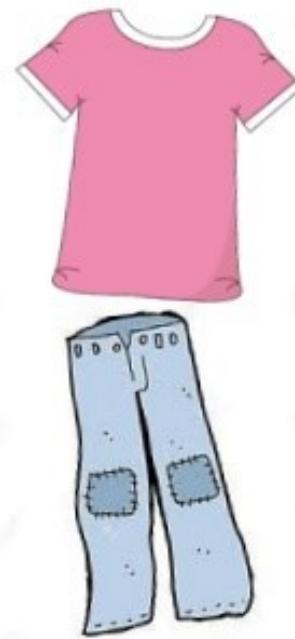
Όταν όμως μετά από
μερικές μέρες πέρασαν οι
Απόκριες, της είπε η μαμά
της την ώρα που σούρωνε
μακαρόνια.

-Και τώρα, Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα μου, έφτασε η
ώρα να βγάλεις τη στοιθή
σου για να τη βάλω στο
μπασόλιο. Του χρόνου πάλι με
το καλό!

-Τι; Να βγάλω τη στοιθή μου;
Αποκλείεται! Καλύτερα να
καταπιώ πέντε κάψιες, είπε
η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα. Δε
θέλω να βγάλω τη στοιθή
μου! Θέλω να μείνω για
πάντα πριγκίπισσα!

-Μα δεν γίνεται αυτό, καλή
μου Νίτα Νίτα Κουπουνίτα,
είπε η μαμά και άρχισε να
τρίβει τυρί. Δεν είσαι
πριγκίπισσα και δεν μένεις
σε μεγάλο παλάτι. Είσαι μια
μικρή πιτσιρίκα και μένεις σε
μικρό σπιτάκι. Βγάλε αμέσως
τη στολή λαπόν και φόρεσε
τη μπλούζα σου και το
μπαλωμένο σου μπλου τζίν.
-Οχι! Μου αρέσει πολύ να
ντύνομαι πριγκίπισσα αλλά
δε μου αρέσει καθόλου να
γδύνομαι πριγκίπισσα!

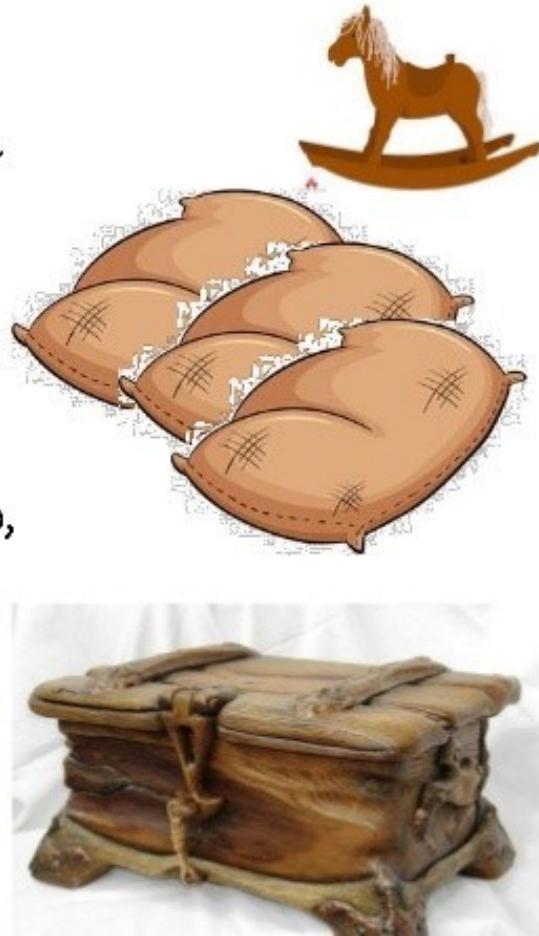
-Γρήγορα είπα! Προτού θυμώσω,
είπε η μαμά και άρχισε να
σερβίρει τα μακαρόνια.

Τι να κάνει η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Έβγαλε τη στολή και
φόρεσε την μιγδούζα της και το
μπαλωμένο μαρουν τζιν. Η μαμά
πήρε την πριγκιπική στολή, την
ανέβασε στη σοφίτα και την
έκλεισε σε ένα βαθύ μπαούλο.

Εριξε από πάνω μπόρικη
ναφθαλίνη και μετά έκλεισε το
μπαούλο. Οταν νύχτωσε και ότοι
ξάπλωσαν να κοιμηθούν, η Νίτα
Νίτα Κουπουνίτα έκανε ότι
κοιμάται και αυτή.

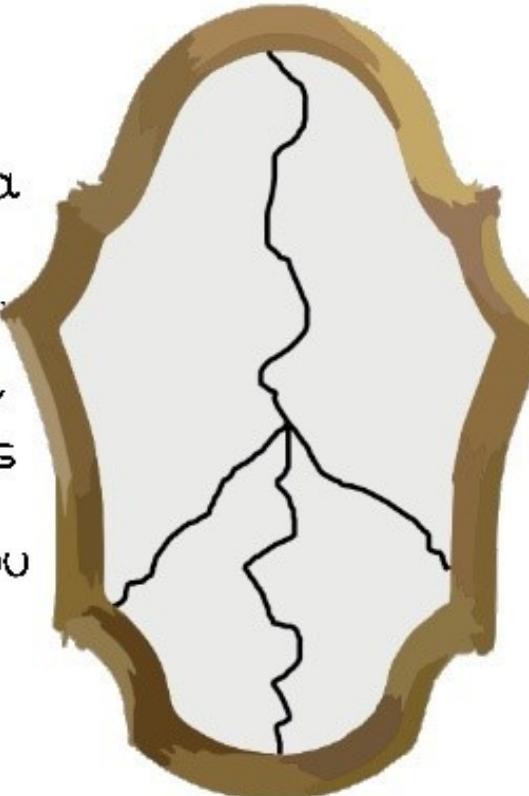
Δεν κοιμόταν, όμως, είχε μείνει
ξύπνια. Όταν όλα ήταν σιωπηλά κι
εκτός από το ροχαλιπτό της
γιαγιάς δεν ακουγόταν τίποτα
άλλο, σπικώθηκε κρυφά από το
κρεβάτι και ανέβηκε σιγά σιγά
νυχοπατώντας στη σοφίτα. Εκεί,
κάτω από ένα μπρούντζινο
πορτατίφ με ραγισμένο αμπαζούρ,
ανάμεσα σε τρία τσουβάλια με
μυρωδάτα μπαχαρικά και ένα
ξύλινο ξεβαμμένο αλογάκι με
γαλάζια χαίτη και μισή ουρά,
περίμενε το παλιό μπαούλο.

Βάζοντας τα δύνατά της η Νίτα
Νίτα Κουπουρίτα ανασήκωσε το
καπάκι του μπαούλου που
κρυπτοφέρει έτριξε στο σκοτάδι.

Έψαξε, έψαξε, βρήκε δίπλα σε ένα τριανταφυλλί κρινοθίνο τη στολή της πριγκίπισσας και την φόρεσε,

Μετά στο αχνό φως των φεγγαραχτίδων που γλιστρούσαν από το σκονισμένο παράθυρο της σοφίτας κοιτάχτηκε σε ένα ραγισμένο οιώσσωμο καθρέφτη που το είχε χαρίσει ένας ωραίος αξιωματικός του ιππικού στην προηγαγιά της, όταν ήταν μπαλαρίνα.

-Θέλω να είμαι για πάντα
πριγκίπισσα, ψιθύρισε το κορίτσι.
Οχι μόνο της απόκριες.

Για πάντα!

Εκείνη τη στιγμή ένα ξεχασμένο
μουσικό κουτί που ήταν
ακουψιμόσμένο πάνω σε ένα
παλιό αργαλειό δίπλα σε ένα
ραγισμένο τσαγερό, άρχισε να
παίζει μια μουσική μελωδία.

-Εκτός αν πας στη
μυριόχρωμη χώρα της
Αποκριάς και ζητήσεις από
τον Ριξ Ριξ Μασκαρίξ τον
άρχοντα του καρναβαλιού
με τα εκατό μαγεμένα
μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστά,
να μείνεις εκεί παντοτινά
κοντά του.

-Αυτό θα κάνω!, αποφάσισε η Nita Nita Κουπουνίτα και μια και δυο έριξε πάνω της το μπεζ παλτό με τα πράσινα κουμπιά, βγήκε κρυφά από το σπίτι και ξεκίνησε για τη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς.

Πέρασε από το Κουφέτι, που ζούσαν τα ροζ και τα γαλάζια κουφέτα, και από το Αβγατηγανιστάν, που ζούσαν τα μελάτα και τα σφιχτά αβγά, από τη χώρα των συναχωμένων νάνων, διάβηκε την πύλη του ουράνιου τόξου και έφτασε στη μυριόχρωμη χώρα της Αποκριάς που ήταν γεμάτη μασκαράδες - μαρκησίες, κλόουν και μαχαραγιάδες, αρλεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες ιππότες, πιερότους, πιλότους και γοργόνες.

-Εκεί που περπατούσε Βρέθηκε σε έναν δρόμο σπαρμένο με νυχτοθιόύθουδα, που οδηγούσε σε μια ολόφωτη πλατεία, όπου πενήντα κολοφίνες κι άλλοι τόσοι πιερότοι κρατούσαν αστραφτερά χρυσόχαρτα και πελώρια ψαλίδια και ψαλίδιζαν χρυσό χαρτοπόλεμο.

-Πού μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρύγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μαγεμένα μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα γιορτινά;
ρώτησε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα.

-Μένει στο οπάλινο παλάτι με τα γλιουφμιστά παγώνια.

-Και πού είναι το οπάλινο παλάτι με τα γλιουφμιστά παγώνια;

-Λίγο από κει και λίγο από δω!
ψιθύρισαν οι πιερότοι.

-Πότε αριστερά και πότε δεξιά!
τραγούδησαν οι κοιλομπίνες.

-Μετά ίστα και μετά λίγο στραβά,
είπαν όχιοι μαζί.

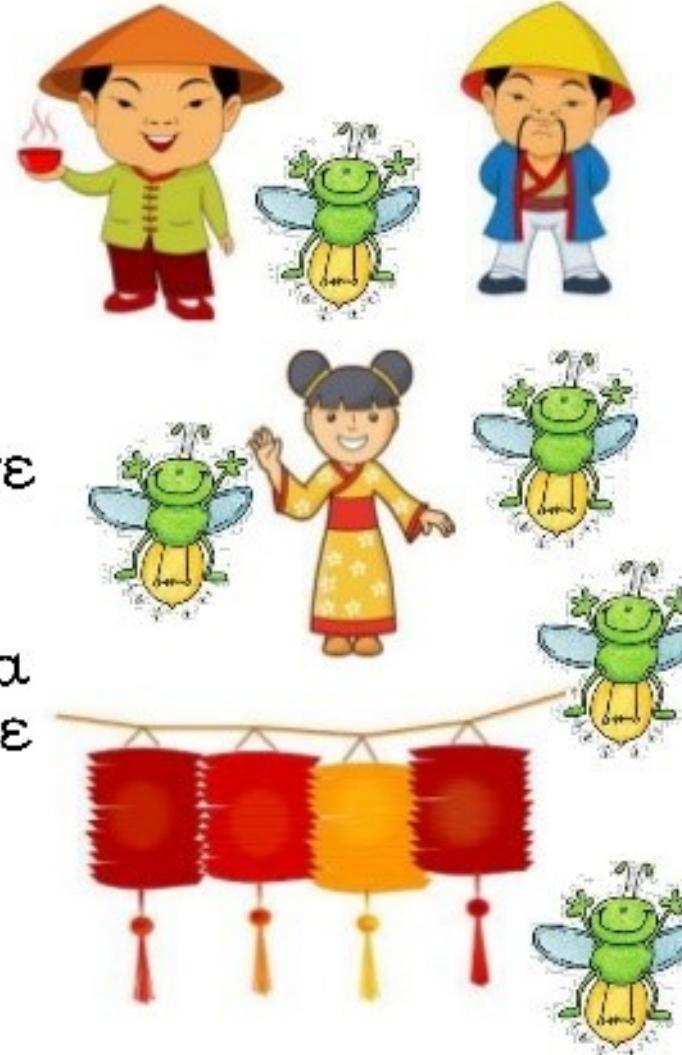

Η Μίτα Μίτα Κουπουνίτα
ακολούθησε της οδηγίες τους,
χάθικε όμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
ξιφοφάχους και τα
στριφογυριστά δρυμάκια με τις
απιλωμένες μπουγάδες των
κλόουν, στις γιατείες των
θαυμάτων και τα πολύβουα
σοκάκια με τα νεραντζιά
παράθυρα και τα μαύρα
χρυσάνθεμα στα σκαλιστά
μπαλκόνια και δεν έβρισκε τον
δρόμο για το οπάλινο παλάτι με
τα γλουγμιστά παγώνια.

Αρχισε να τρέχει .Έτρεχε,
έτρεχε και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμέν
σε μια πελώρια γηατεία
γηηήμυρισμένη Κινέζους
Κινεζούρες και Κινεζάκια, που
κυνηγούσαν λαμπερές
πυγολαμπίδες και τις έκρυβαν σε
χάρτινα φαναράκια.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γηηύμιστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα χίλια μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

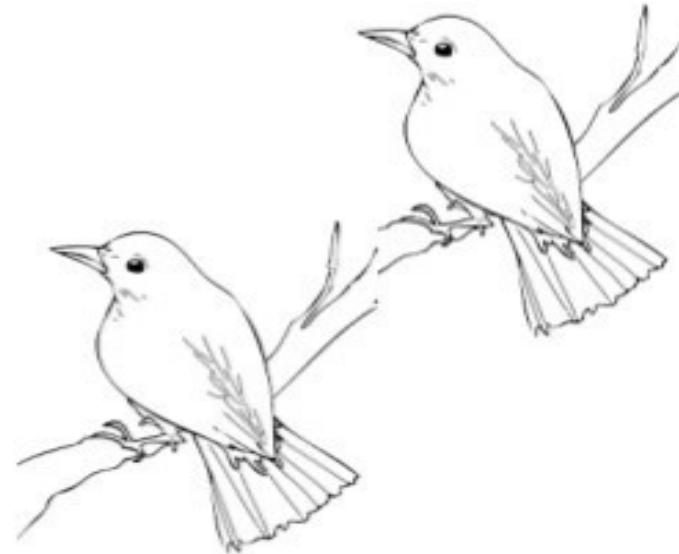
-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Λάμψι-Λούμψι,
τον χορό των χάρτινων φαναριών που τρεμοσβήνουν,
είπε ένα Κινέζος και υποκλίθηκε εφτά φορές.

Ετοι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Λάμψι-
Λούμψι, τον χορό των χάρτινων φαναριών που
τρεμοσβήνουν και οι Κινέζοι, οι Κινεζούρες και τα
Κινεζάκια της έδειξαν από πού να πάει.

Χάθικε όμως πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κοράκια που τρώγανε
καραμελωμένα κρακεράκια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις κόκκινες κουκουβάγιες στις
πλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τα
γλυκόλια απόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.

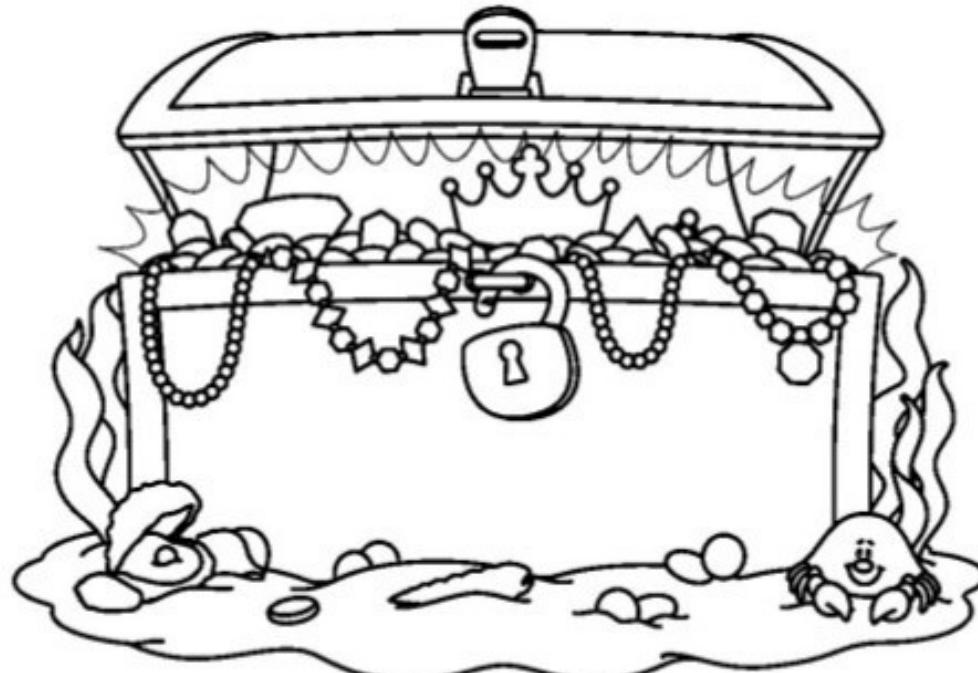
Αρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε, ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
γλατεία γληψυρισμένη με
μαυρογέννηδες,
κοκκινομούστακους,
πρασινομάλληδες πειρατές που
κοίραζαν εβένινες και
ασημένιες οδοντογλυφίδες,
φεγγαρόπετρες, διαμαντένιες
αλατιέρες και άλλους πολλούς
ακόμα θησαυρούς.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τα γλουφυριστά παγώνια
που βρένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα; ρώτησε.

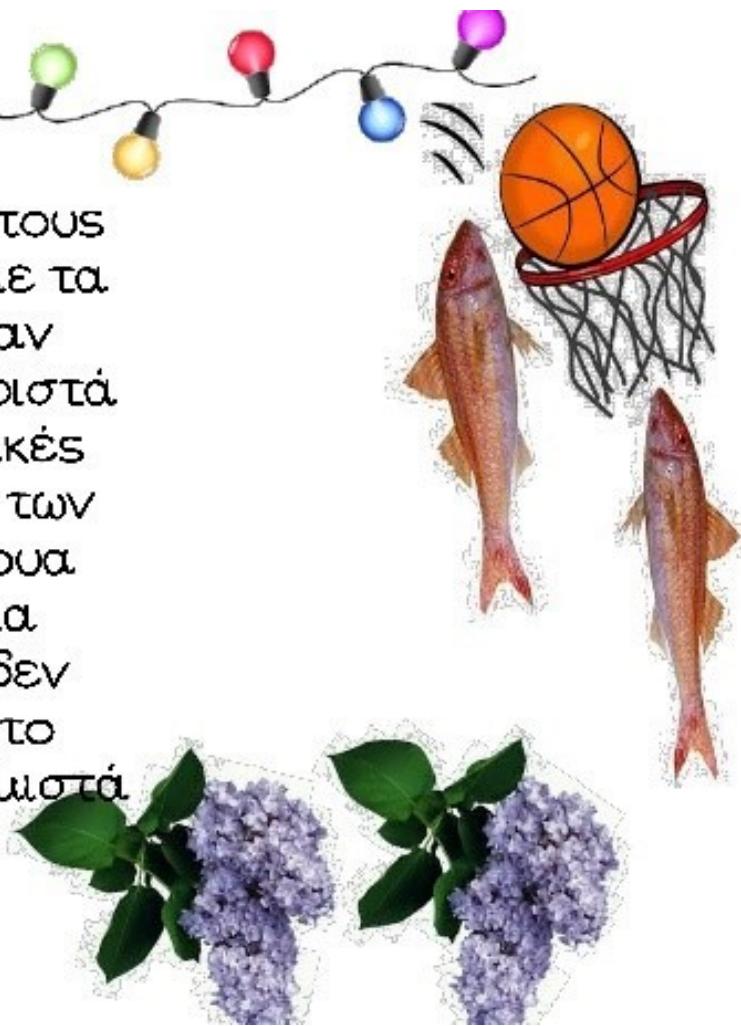

-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των κρυμμένων θησαυρών

Ξτοι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
ων κρυμμένων θησαυρών κι εκείνοι της έδειξαν από πού
να πάει.

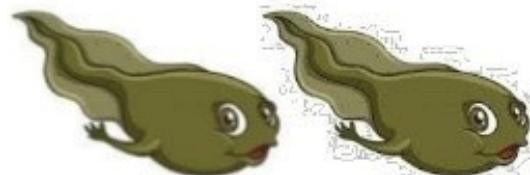
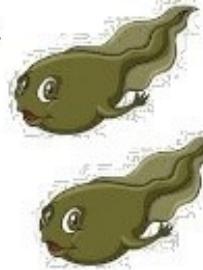

Αλλά χάθηκε πάλι άμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
μπαρμπούνια που έπαιζαν
μπάσκετ και τα στριφογυριστά
δρομάκια με τις μεθυστικές
πασχαλιές, στις πλατείες των
θαυμάτων και τα πολύβουα
σοκάκια με μυριόχρωμα
λαμπερά λαμπτόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα γλουφτά
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
και δώστου έτρεχε ώσπου
βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια
γηγεμυρισμένη πλατεία με
βατραχάκια, βατραχούρες και
γυρίνους, που κρατούσαν
ανεμοθούρουδα και ζαχαρένια
νούφαρα.

Τα βατραχάκια και οι
βατραχούρες έπαιζαν με
χρυσαφένια τόπια που τα είχαν
χάσει αφηρημένες πριγκίπισσες
και οι μικροί γυρίνοι έπαιζαν
γυρίνο-γυρίνο όροι.

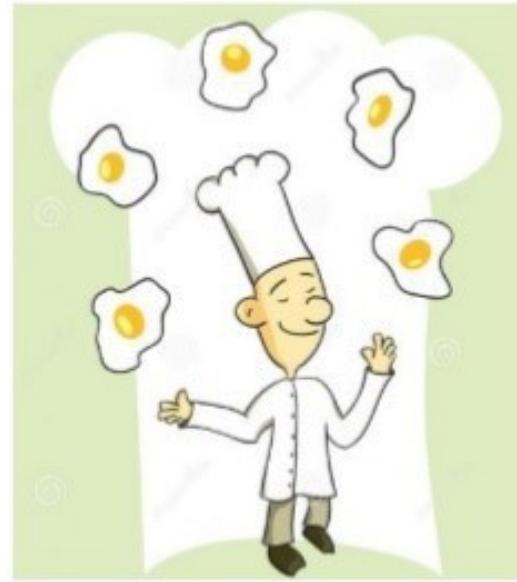
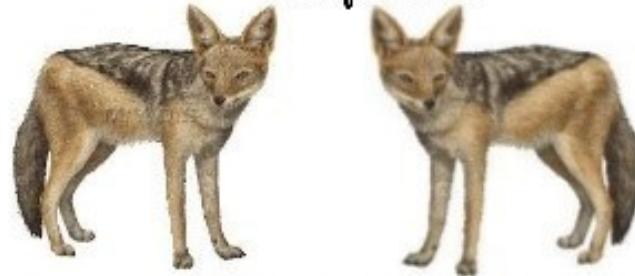
-Από πού πάνε στο οπάρινο παλάτι με τα γλουκιστά παγώνια που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με τα εκατό μυστικά και τα χίτια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σου πούμε αν χορέψεις μαζί μας τον Γλούτσι-Γλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος.

Ετσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Γλούτσι-Γλούτσι, τον χορό του γλατσουρίσματος και οι βάτραχοι, τα βατράχια και οι γυρίνια της έδειξαν από πού να πάει.

Αλλά χάθηκε πάλι όμως στους κρυστάλλινους δρόμους με τα τσακάλια που χόρευαν τσα-τσα και τα στριφογυριστά δρομάκια με τους ζογκλέρ μελάτων αβγών, στις γλατείες των θαυμάτων και τα πολύβουα σοκάκια με τις μάγισσες μαγείρισσες που έφτιαχναν μελομακάρονα από μέλι και μακαρόνια, και δεν έβρισκε τον δρόμο για το οπάλινο παλάτι με τα γλουφιστά παγώνια.

Αρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια γλατεία με Ινδιάνους,
Ινδιάνες και Ινδιανάκια, που
στόλιζαν ο ένας τον άλλο με
φτερά και περίμεναν πώς και πώς
να βρέξει.

-Από πού πάνε στο ροζ οπάλινο
παλάτι με τα γλουχυμστά παγώνια
που μένει ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ με
τα εκατό μυστικά και τα χίλια
πρόσωπα τα γιορταστικά;
ρώτησε

-Θα σου πούμε,
αν χορέψεις μαζί μας τον χορό της βροχής.

Ετσι η Nita Nita Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό της βροχής και οι Ινδιάνοι της έδειξαν από πού να πάει.

Αλλά χάθηκε πάλι στους
κρυστάλλινους δρόμους με τους
αριεκίνους που τρώγανε
λουκουμάκια και τα
στριφογυριστά δρομάκια με
τους χάρτινους ιππότες, στις
πλατείες των θαυμάτων και τα
πολύβουα σοκάκια με τους
παπούτσωμένους γάτους που
φορούσαν φτερωτά παπούτσια
με χρυσά κορδόνια και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο πατάτι με τα πλουμιστά
παγώνια.

Άρχισε να τρέχει. Έτρεχε,
έτρεχε, και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη
σε μια πλατεία με Σπανιότικες που
έφτιαχναν βεντάριες από
κόκκινο χαρτί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο
παλάτι με τις πυγολαμπίδες και
τα γλουφυρά παγώνια που μένει
ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας
του καρναβαλιού με τα εκατό
μυστικά και τα χίλια πρόσωπα τα
γιορταστικά; ρώτησε.

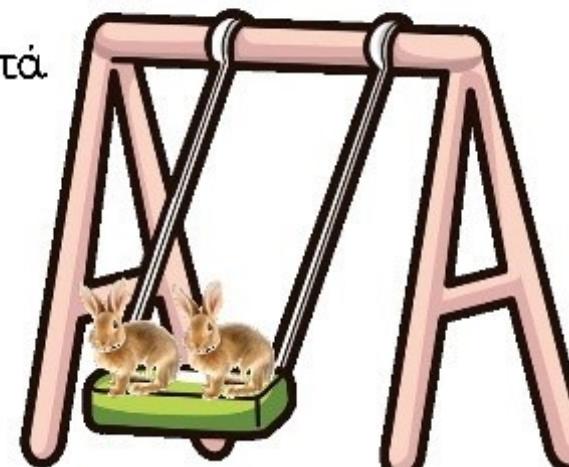
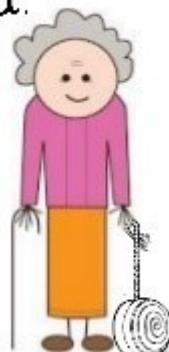
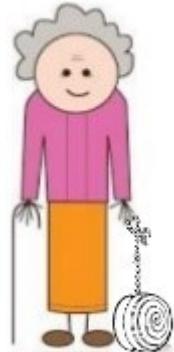

-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον χορό με τις
κόκκινες βεντάλιες

Ετσι η Nίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό
με τις κόκκινες βεντάλιες και οι Σπανιότες της έδειξαν
από πού να πάει.

Αριθά χάθηκε πάλι άμως στους
κρυστάλλινους δρόμους με τα
κουνέλια που κάνανε κούνια και
τα στριφογυριστά δρομάκια με
τις γιαγιάδες που παίζανε γιογιό
στις πρατείες των θαυμάτων και
τα πολύβουα σοκάκια με τα
βακρυσμένα κορόμηλα και τα
ιπτάμενα πεπόνια, και δεν
έβρισκε τον δρόμο για το
οπάλινο παλάτι με τα πλουσιούστα
παγώνια.

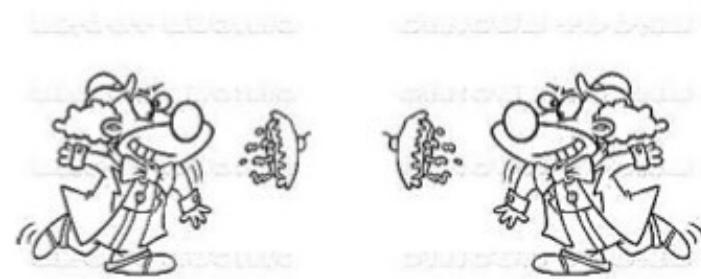
Αρχισε να τρέχει. Έτρεχε, έτρεχε και δώστου έτρεχε,
ώσπου βρέθηκε λαχανιασμένη σε μια γλατεία με
γελαστούς κλόουν με ψεύτικες κόκκινες μύτες και
τεράστια παπούτσια με κορδόνια από μωβ μακαρόνια που
στόλιζαν με ζαχαρωμένα κερασάκια γαμήλιες τούρτες
από σοκολάτα και κρέμα σαντιγί.

-Από πού πάνε στο οπάλινο παλάτι με τα γλουφιστά
παγώνια που μένει ο ΡΙΞ ΡΙΞ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του
καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα
τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σου πούμε, αν χορέψεις μαζί μας τον Πλαφ-Πλαφ-Πλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα.

Ετσι η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον Πλαφ-Πλαφ-Πλασόφ, τον χορό με τις τούρτες που τις πετάει ο ένας στον άλλο και ο άλλος στον ένα, και οι γελαστοί κλόουν την πήγαν οι ίδιοι χοροπιθώντας στο ροζ οπάλινο παλάτι με τα πλουμιστά παγώνια.

Την πύλη του παλατιού την φυλούσαν πενήντα πέντε
πιγκουίνοι που κρατούσαν ροζ και μπεζ ροκάνες, τις
γυρνούσαν με φόρα πότε δεξιά και πότε αριστερά και
σου πάιρναν τα αυτιά.

-Μπορώ, παρακαλώ, ποθύ να δω τον ΡιΞ ΡιΞ ΜασκαρίΞ,
τον πρίγκιπα το Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά
και τα χίλια πρόσωπα τα γιορταστικά; ρώτησε.

-Θα σε αφήσουμε να περάσεις, αν χορέψεις μαζί μας
τον χορό των πιγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες.

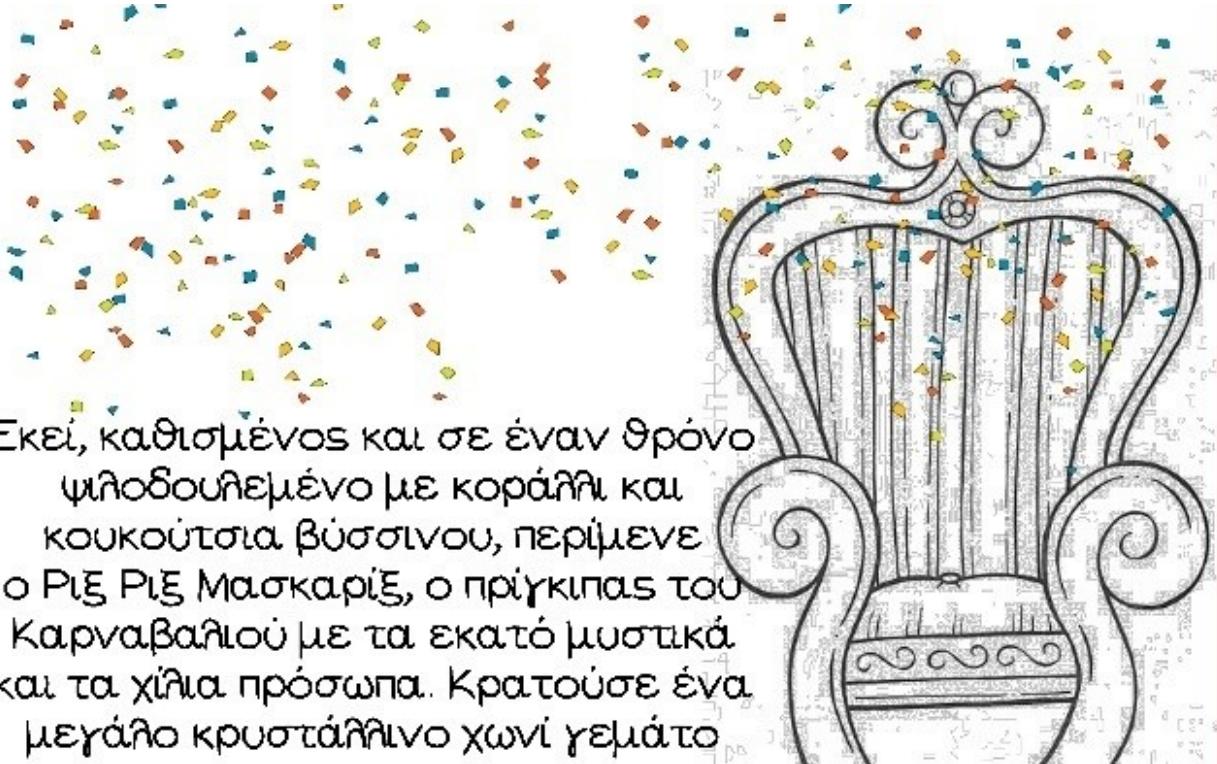

Ετσι , η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα χόρεψε μαζί τους τον χορό των πηγκουίνων με τις ροζ και μπεζ ροκάνες κι εκείνοι την άφοσαν να περάσει.

Πέρασε λοιπόν έναν μαργαριταρένιο διάδρομο με μαγικούς καθρέφτες, μια ασημένια σάλια με γελαστές λάσκες, έναν διαμαντένιο διάδρομο με ζογκλέρ μελάτων αβγών, μια πορσελάνινη σάλια με σκαντζόχοιρους που χόρευαν καντράιλες, ένα μαλαματένιο δωμάτιο με μασκαράδες με ντόμινο που έπαιζαν ντόμινο, και ένα άλλο με κότες που φορούσαν κοτύλιόν, και έφτασε επιτέλους στη θεόρατη αίθουσα του θρόνου που ήταν στρωμένη με χρυσές γυαλόπετρες.

Εκεί, καθισμένος και σε έναν θρόνο
ψηλοδουλεμένο με κοράλλι και
κουκούτσια βύσσινου, περίμενε
ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ, ο πρίγκιπας του
Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά
και τα χίλια πρόσωπα. Κρατούσε ένα
μεγάλο κρυστάλλινο χωνί γεμάτο
χαρτοπόλεμο που έρεε και έρεε
χωρίς ποτέ να σώνεται. Ενώ μλιούσε,
άρθαζε κάθε λίγο και λιγάκι πρόσωπα.

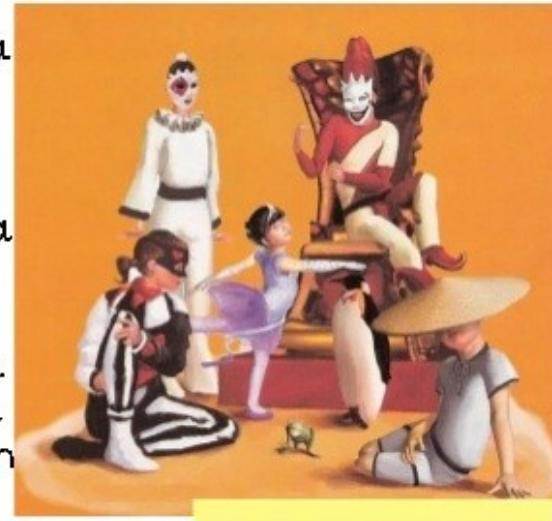

Πότε ήταν γελαστός και πότε
μουτρωμένος. Πότε χαρούμενος και
πότε λυπημένος.

-Καθώς την, είπε. Τι θέλεις; Τι μπορώ
να κάνω για σένα;

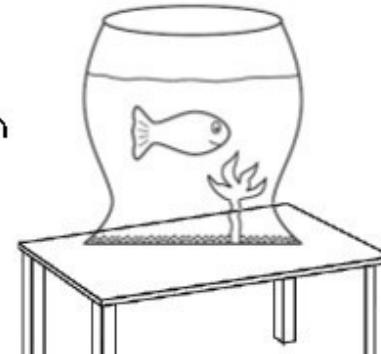
-Θέλω να είμαι για πάντα
πριγκίπισσα Όχι μόνο τις Απόκριες.
Για πάντα.

-Για να είσαι για πάντα πριγκίπισσα
πρέπει να μείνεις για πάντα εδώ
μαζί μου, στη χώρα του
καρναβαλιού, να παίζουμε εγώ κι
εσύ με το χρυσό μου το χωνί και τα
άλιθα μου παιχνίδια, να σου λέω
μυστικά για πυράκανθους κα
γιασεμιά και ιπτάμενα χαλάκια και
να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα
γλυκάκια, που θα τα φτιάχνεις μόνη
σου με τον τρόπο που μόνο εσύ
ξέρεις.

-Θα μείνω τότε, είπε η Νίτα Νίτα Κουπουνίτα, χωρίς να διστάσει ούτε στιγμή. Θα μείνω να παίζουμε με το χρυσό σου το χωνί και τα άλλα σου παιχνίδια να σου λέω μυστικά και να μου κάνεις κάθε μέρα νόστιμα δωράκια, που θα τα φτιάχνεις μόνος σου με τον τρόπο που μόνο εσύ ξέρεις.

-Το σκέφτηκε καλά; Αν μείνεις, Νίτα Νίτα Κουπουνίτα, δε θα ξαναδεις ποτέ τη μαμά σου ούτε τη γιαγιά σου, ούτε το αρκουδάκι σου τον Χιονούβη, ούτε τον Χρυσούβη το ασημόψαρό σου.

Τι θέλετε να αποφασίσει
η Νίτα Νίτα Κουνουπίτα

να μείνει για πάντα στη χώρα του
Καρναβαλιού
ή
να γυρίσει στο σπίτι της;

Θα μείνω στη χώρα του
Καρναβαλιού, αποφάσισε η Νίτα.
Νίτα Κουνουπίτα. Και αν μου λείψει
η μαμά μου, η γιαγιά μου ή το
αρκουδάκι μου ο Χιονούρης και ο
Χρυσούρης το χρυσόψαρό μου, τότε
θα τους στείλουμε e-mail για να
έρθουν και αυτοί εδώ.

Na μείνει

Δεν είχε προθάβει να πει αυτά τα λόγια και η αιθουσα το^ς
Θρόνου πήημψε από μασκαράδες, αρλεκίνους,
αμαζόνες με ασημένιες ζώνες, ιππότες, πιλότους,
αστροναύτες, πιερότους, κλόουν και μαχαραγιάδες.
Κινέζους, Κινεζούθες και Κινεζάκια, πειρατές με μαύρα
γένια και πράσινα μουστάκια, Σπανιόθες, βατραχάκια
βατραχούθες και γυρίνους και πενίντα πυγκουίνους.
Χορέψανε τον χορό της χαράς και της ξεγνοιαστάς με τις
χρυσές σερπαντίνες και έζησαν εκείνοι καλά κι εμείς
καλύτερα στη χώρα της Αποκριάς που αν θέλεις - πολος
ξέρεις- μπορεί κάποτε κι εσύ να πας.

Télos

Na γυρίσω στο σπίτι
μου!

Na γυρίσει στο σπίτι της

-Πάρε αυτό το δώρο, είπε ο Ριξ Ριξ
Μασκαρίξ και της έδωσε ένα ρολό¹
με χρυσές σερπαντίνες.

-Ευχαριστώ είπε η Νίτα Νίτα
Κουπουνίτα. Γεια σας και χαρά σας!

-Περίμενε! Οι σερπαντίνες αυτές
είναι μαγικές. Όποτε θέλεις να
ξαναγίνεις πριγκίπισσα δεν έχεις
παρά να φυσάς τα μεσάνυχτα μια
χρυσή σερπαντίνα και τότε θα
ερχόμαστε όλοι μαζί εκεί για να
κάνουμε ένα αποκριάτικο πάρτι στη
σοφίτα του σπιτιού σου.

Ετσι κι έγινε, Η Μίτα Μίτα Κουπουνίτα γύρισε στο σπίτι της κι όποτε έκανε κέφι να ξαναγίνει πριγκίπισσα ανέβαινε κρυφά τα μεσάνυχτα στη σοφίτα του σπιτιού, φορούσε τη φανταστική στολή της και φου, φουσου φυσούσε μια χρυσή σερπαντίνα.

Η σοφίτα του σπιτιού της γλητημένη ρίζε τότε μεμάς από μασκαράδες, αρλεκίνους, αστροναύτες, αμαζόνες, ιππότες, πιθότους, πιερότους, κλόουν και μαχαραγιάδες, Κινέζους, Κινεζούλες, Κινεζάκια, πειρατές, Σπανιόλες, βατραχάκια, βατραχούλες και γυρίνους και πενήντα πιγκουίνους. Ερχόταν και ο Ριξ Ριξ Μασκαρίξ ο πρίγκιπας του Καρναβαλιού με τα εκατό μυστικά και τα χίλια πρόσωπα κάθε φορά με διαφορετικό πρόσωπο, κάθε φορά με ένα άλλο μυστικό για να της ψιθυρίσει, ένα άλλο μαγικό παιχνίδι για να της μάθει. Κι εκείνη τον αφήνει να ακούει τη μυστική μελωδία του χρυσόψαρου και του δίνει νόστιμα γλυκάκια που τα ετοιμάζει για εκείνον, γιατί ξέρει ότι του αρέσουν.

Κι εκείνος με τη σειρά του της δίνει χίλια δυο δικά του
δώρα και δωράκια που η Κουνουπίτα τα παίζει και τα
χαίρεται. Τρώνε λοιπόν λουκουμάκια, κουραμπιεδάκια
και μελοζαχαρουδάκια, πίνουν βυσσινάδα,
πορτοκαλάδα, μανταρινάδα και χιονοπαγωνάδα,
τρώνε κεφτεδάκια
που σου φτιάχνουν το κέφι, χορεύουν τον χορό της
χαράς και της ξεγνοιαστάς, περνάνε όμορφα, τόσο
όμορφα που δεν μπορείς να φανταστείς και προτού
ξημερώσει η τρισχαριτωμένη, τετραπέρατη και
πεντάμορφη Νίτα Νίτα Κουνουπίτα γυρνάει στο κρεβάτι
της αθόρυβα και κοιμάται αγκαλιά με το μαξιλάρι
χωρίς να μάθει κανείς τι έγινε, χωρίς να παίρνει
κανείς από τους δικούς της τίποτα χαμπάρι.

Τέλος